

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 210/2025
20.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа,, у парници тужиоца АА из ... – ..., чији је пуномоћник адвокат Иван Ненадовић из ..., против тужене Републике Србије – Државно веће тужилаца – Високи савет судства – Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за делегацију надлежности, на седници одржаној 20.06.2025. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гж 14845/20.

Образложење

Тужилац је 13.05.2019. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду против тужене Републике Србије – Државно веће тужилаца – Високи савет судства – Виши суд у Београду, ради дуга.

Први основни суд у Београду је 27.01.2020. године донео пресуду П 10783/19 којом је ставом првим изреке одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име дуга исплати износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, а ставом другим изреке је одлучио о трошковима парничног поступка.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу, те су списи достављени Вишем суду у Београду и предмет је заведен под бројем Гж 14845/20.

Виши суд у Београду је актом Гж 14845/20 од 22.05.2025. године поднео захтев Врховном суду да се за поступање по жалби тужиоца у овом предмету одреди други стварно надлежни суд, будући да је у конкретном спору тужена Република Србија, односно управо Виши суд у Београду.

Одлучујући о захтеву за одређивање стварно надлежног суда на основу члана 62. став 7. у вези става 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана, одлучује веће највишег суда одређене врсте. Према ставу 8. истог члана, захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Имајући у виду наведену законску одредбу, наводе из захтева за делегацију надлежности, те околност да је у овој парници тужена Република Србија – Државно веће тужилаца – Високи савет судства – Виши суд у Београду, целисходно је и постоје оправдани разлози да се уместо стварно и месно надлежног Вишег суда у Београду за одлучивање о жалби тужиоца одреди други стварно надлежан другостепени суд јер је Врховни суд оценио да су испуњени услови за делегацију, прописани чланом 62. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 62. став 7, у вези става 8. истог члана ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**